

วารสารคำพิพากษาศาลฎีกา ของสำนักงานอธิบดีผู้พิพากษามาตรา ๑

ฉบับที่ ๓ ประจำเดือน มี.ค. ๒๕๖๐

กรณีฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดยังไม่ครบถ้วน โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๗๗/๒๕๕๙

การฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามพระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.๒๕๔๕ มาตรา ๑๙ เป็นมาตรการของรัฐที่ต้องการบำบัดผู้ติดยาเสพติดไม่ว่าผู้นั้นจะยินยอมเข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดหรือไม่ก็ตาม ศาลจะมีคำสั่งให้ส่งตัวผู้ติดยาเสพติดไปตรวจพิสูจน์การเสพหรือการติดยาเสพติดก่อน และคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดมีอำนาจวินิจฉัยว่าผู้เข้ารับการตรวจพิสูจน์ผู้ใดเป็นผู้เสพหรือติดยาเสพติดจากนั้นต้องจัดให้มีแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๒ โดยคำนึงถึงความหนักเบาของการเสพหรือติดยาเสพติดของผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามมาตรา ๒๓ ซึ่งผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดต้องถูกบังคับให้อยู่รับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดเป็นเวลาไม่เกินหกเดือน ซึ่งอาจขยายหรือลดระยะเวลาการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดตามความเหมาะสมตามมาตรา ๒๕ หากผู้เข้ารับการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืน ระเบียบ เงื่อนไข หรือข้อบังคับที่กำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จับตัวผู้นั้นกลับเข้าไว้ในศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด... ดังนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จึงต้องดำเนินการตามมาตราดังกล่าวก่อนแล้วคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดจึงจะมีอำนาจพิจารณาผลการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่าจำเลยไม่ปฏิบัติตามแผนฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดที่กำหนดไว้ พนักงานเจ้าหน้าที่จึงมีหน้าที่นำตัวจำเลยกลับไปบำบัดแก้ไขตามแผนการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดให้ครบถ้วนตามมาตรา ๒๕ ก่อน เมื่อคณะอนุกรรมการฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดดังกล่าวไม่ได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติไว้ดังกล่าว โจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้อง

หมายเหตุ : มีคำพิพากษาศาลฎีกาทำนองเดียวกัน เช่น คำพิพากษาศาลฎีกาที่

๑๒๖๑๑/๒๕๕๘, ๑๕๕๖๔/๒๕๕๘, ๖๐๐/๒๕๕๙ เป็นต้น